

παραγόμενον είδος, ενώ ή τάξη τών εμπορών εμπορεύεται τό παρά τής βιομηχανίας προερχόμενον ή τό παρά τής γής παραγόμενον. Ο βιοτέχνης είναι ένα κλειδί, τό όποιον κρύσσεται εις τό μέσον.

Ειν αληθές ότι εις τās άλλας χώρας ό βιοτέχνης δεν αποτελεί κάτι τό ξεχωριστόν. Εις τήν Ελλάδα όμως, λόγω του ατομικιστικού χαρακτήρος μας, ακόμη και του «παρτικοουλαρισμού» τών όποιων έχομεν, ή βιοτεχνία και ό επαγγελματισμός διαβε εντελώς Ιδιαίουςσας μορφήν, ώστε να ήμπαρξ κανείς να ειπη ότι αποτελούν οι βιοτέχνηαι Ιδίαυ τάξιν κοινωνικήν. Εύτυχώς και λόγω του χαρακτήρος τών προσώπων τό όποια άηχουν εις τήν τάξιν αυτήν και λόγω τών άναγκών που έξνηρητούνται δια τής τάξης αυτής, ή τάξι αυτή αποτελεί στοιχείον και παράγοντα χρισωμάτατον και, δύναται κανείς να ειπη, και μίαν από τās βάσεις του κοινωνικού ήμών καθεστώτος. Επαμένως ένα καθεστώς άστικόν έχει υποχρέωσιν τήν τάξιν αυτήν να τήν προάξη, ανταποκρινόμενον εώτι και εις τās Ιδιότητες τής Αλληνικής κοινωνίας. Εάν ίδη κανείς όλες τās δυσκολίας, αι όποιαυ προκύπτουν εν τής νίος μορφής του χαρακτήρος τών όσόνον λαμβάνει και τό εμπόριον και ή βιομηχανία και όλοι οι κλάδοι τής Ιθνικής παραγωγής, ένεκα τών μεγάλων μεταβολών οι όποιαυ επήλθον εις τό ζήτημα τούτο, αν άναμετρήση κανείς τήν ανάγκην τής διευθυνομένης πλέον οικονομίας και τήν ανάγκην όπως αυτή ή οικονομία διευθύνεται σταθερώς και μετά φρονήσεως, θα καταλήξη εις τό συμπέρασμα, ότι και αν δεν ύπάρξη κανείς άλλος λόγος δια μίαν πολιτικήν Μεταβολήν όπως εις τās 4 Αυγούστου και αν δεν ύπάρξη κανείς λόγος καθύνου του καθεστώτος και άλλαι πολλοί, μόνον και μόνον ή ανάγκη αυτή που προέπη θα ήτο ίκανή δια να επβάλη μίαν ταιούτην Μεταβολήν. Διστι ένα σύστημα διευθυνομένης οικονομίας, ένα σύστημα οργανώσεως όλων τών κλάδων δια τής μίης συντονισμένης εργασίας, ώστε όλοι οι κλάδοι να εργάζονται άρμονικώς και συντονισμένα, ένα σύστημα τό όποιο απαιτεί από τό Κράτος να δημιουργήση και κατευθύνη εν συντονισμώ πάνταυ τούτους τούς κλάδους τής Ιθνικής εργασίας και παραγωγής, να άνοιξη αγοράς δια τās προϊόντα τής χώρας ή να κατευθύνη τό εμπόριον, δια να καταρδάση να επφέρη τās άναγκαίας ανταλλαγές και να άκραυήση τās άνάγκαις τής καταναλώσεως, ένα ταιούτον Κράτος δεν ήμπαρξ να άλλόξη κάθε τρεις μήνας, ούτε εινα δύνασόν κάθε τρεις μήνας να έχητι νίον Κυβερνήτην με άλλας Ιδίας, ούτε να άλλάζουν οι Υπουργοί σαν τās πικάρια, αναλόγως τών κομματικών Ιδιοτροπιών. Χρειάζεται μονιμότης και άμια πιστεύετε εις τήν άρχην τής μονιμότητας ταιύτης, τότε άσφαλώς καταλήγετε εις τό συμπέρασμα τής άνάγκης τής 4 Αυγούστου. Αλλά και αν έτίσρου ένα ταιούτον Κράτος, δεν δύναται να εργάζεται άπλώς με τήν Άίλησιν και τήν αυθαίρεσιν τών Υπουργών. Ειν ανάγκη να κρύσσεται τό Κράτος τούτο δια τών Υπουργών του, εις διαρκή επικοινωνίαν μετά τών διαφόρων τάξεων και πρέπει να εινα εν

πλήρει συμφωνίη με εκείνους τών όποιων τήν οικονομίαν διαυδίνει, να εινα δε με αυτούς εν πλήρει επαφή. Και τούτο βεβαίως γίνεται, αν οι κ.κ. Υπουργοί οι διαχωρίζονται τούς κλάδους τής Ιθνικής παραγωγής, δεν προβαίνουν ποτέ εις τίποτι χωρίς να συμβουλευθούν τās μεγάλαις κοινωνικώς οργανώσεαις τής παραγωγής ταιύτης.

Αλλά εινα άνάγκη τό Κράτος να σκεφθ ήπως, εις τό μέλλον, όταν δημιουργηθούιν οι άναγκαία κοινωνικαι προπόθηκαι, ή συνεργασία λάβη κοινωνικώτερον χαρακτήρα και τούτο εν δύναται να γίνη παρά όταν ή Ιθνική αντιπροσωπία εινα αντιπροσωπία μόνον τών εργαζομένων και παραγουσών τάξεων. Αντιπροσωπία ή όσαία να ποιήξη εις τούς κλάδους τής έχη μόνον πρόσωπα, τα όποια αντιπροσωπύουν άπλώς τās τάξεις αυτές, αλλά και τα όποια να άηχουν εις τās τάξεις αυτές και να εινα εν πλήρει γνώσει τών άναγκών των εν τού μωροδ των βίου και τής μακρής άεχαλίας των μέσα εις αυτές. Έξηγοίμαι. Δέν εινα δυνατόν ό γιατρός ή ό δικηγόρος να αντιπροσωπύουν τόν βιομήχανον ή τόν εμπορον τόν βιομήχανον θα αντιπροσωπύη ό βιοτέχνης, τόν εμπορον ό εμπορος, τόν ιατρόν ό Ιατρος, τόν δικηγόρον ό δικηγόρος, τόν εργάτην ό εργάτης, τόν γεωργόν ό γεωργός. Όταν γίνη αυτό, και ειμαι βέβαιοσ ότι θα καταρδάξη μίαν ήμειραν, τότε ή αντιπροσωπία αυτή θα εινα έναυ πολύτιμος βοηθός δια τό Κράτος τό ευφραδόν, και τό Κράτος, εν γνώσει όλων τών άναγκών, ά τών συζητήσεων μετά τής ταιούτης αντιπροσωπίας, θα δύναται να λαμβάνη άσσοτοι και τα καταλληλότερα μέτρα. Έχω τήν πεποιθήσιν ότι και σεις άναγνωρίζετε τās σκέψαις μου ως άρθώς και άπείσω ότι θα έχω από όλους τήν πλήρη βοήθειαν προς εκπλήρωσιν αυτών.

38.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΝ ΝΕΟΛΛΙΑΝ

18 Δεκεμβρίου 1936

Εύχαριστώ τήν προαλήλοσιν και τούς προαλήλοστας δια τās καλά των λόγια, εύχαριστώ τόν γενναίον χρηρηγητήν εν τού ύπερθέμωτος του χάρις όλων ήμών, εύχαριστώ δια τήν έσφητι, εύχαριστώ όσους πρό παντός όλους σας και όλας σας δια τών άπαμνών έλευσεισμών σας. Με κάμνιτε να γυρίσω πίσω χρόνια πολλά, με κάμνιτε να γυρίσω πίσω και έγω εις τās νεονικά μου χρόνια, δια να ειρω τήν άσπείρευτον πηγήν του ερωστροδ και του καθαροδ ηρωδ, ή όποια λέγεται Νεότης. Πρέπει να γυρίξη πάνταυ κανείς και, όταν κορυμνίσας από τόν άγώνα τής ζωής Άίλη να ξαναέρη δύναμιν. Προσέβατέ το καλά. Θυμηθήτε το όταν και σεις

γίνετε μεγάλοι και ηλικιωμένοι, όταν θα είδατε κατασμίνοι από τον άγωνα και θα δείτε να άντλήσετε νέες δυνάμεις, θα γυρίσετε με την φαντασίαν σας εις την νεότητά σας, δια να ξαναύψετε δύναμιν. Άλλοίωσιν όμως, άλλοίωσιν οι σεις, όταν ζουκαγυρνάτε πίσω στα καστα σας, αντί να εύρετε πηγή καθαρού και δροσερού νερού, εύρετε κερύ θαλωμένο. Διότι τότε καταλαβαίνετε το αποτέλεσμα, δεν θα ξηδράστε ποτέ. Δι' αυτό, Νεότης Έλληνική, κράτα το νερό σου καθαρό και άγνόν, δια να ήμπορες να το ξαναύψης πίσω όταν ξαναχρειασθής εις το μέλλον.

Όταν υπό την αγκίδα του Βασιλέως μας, ενός άληθινού Βασιλέα, έκαμα την 4 Αυγούστου, είχα πρό πάντος ότι " όμει μου έσένα, Έλληνική Νεολαία. Είδα την όβυσσον εις την όποιαν κατακυλοούεις, είδα την ανάγκην να σωθής και είχα την πίστιν ότι θα σωθής. Άλλά άκόμη όλοι σημερα και εγώ πολλές φορές λέγομαι: " Η Νεολαία εινε το μέλλον του Έθνους, ή Νεολαία εινε έκινη εις την όποιαν πρό πάντος θέλω να δώσωμε την ψυχήν μας όλην και όλα μας τα μέσα, δια να σώσωμε το μέλλον του Έθνους. " Η γενιά μας ήλθε, εινε και θα παρήλθη. Αυτό που έρχεται εινε ή Νεολαία. Σωστά εινε όλα αυτά, και άληθινά εινε όλα αυτά. Άλλά εινε όμως και κάτι άλλο άκόμη το όποιον θα σεις το είπω άποψε. Το μέλλον δεν έρχεται σαν ένα κομμάτι δια να αντικαταστήση ένα κομμάτι που φεύγει άποτόμως και λέγεται επαρελθόν. Έσείς δεν θα είδατε άποτόμως σαν να περιμένετε οι μη γυναίκα, όσα να ξεφύγη ή άλλη γενιά δια να είδατε όλα μαζί να την αντικαταστήσετε. " Η ζωή ή άνθρώπινη και ή έξουσίη του Έθνους και της κοινότης, εινε ένας όρητικός ποταμός, ό όποιος ρέει διαρκώς και εάθε στιγμή παράχεται το παρελθόν και κάθε στιγμή έρχεται το μέλλον. Άλλά και εινε ένα άλλο άκόμη. Δέν είδατε χήρισμοι μόνον δια το μέλλον. Δέν είδατε μόνον μέλλον, είδατε και παρόν. Το σημερινόν Έθνος δεν ήμπορεί να άποτελήται μόνον από άνθρώπους ηλικιωμένους και από άνδρας και από γυναίκες, πού παλαίουν τον βίον της ζωής και κουρασμένους. Έχει ανάγκην το παρόν. Έχει ανάγκην αυτό που είμαθε τώρα, έχει ανάγκην να βλέπη τον ήλιον της ζωής, να βλέπη την φλόγα της ζωής, ή όποια θα του άκρωσική τα στήθη. Σεις είδατε αυτός ό ήλιος, σεις είδατε αυτή ή φλόγα και τώρα άκόμη που είδατε όλα, δεν είδατε μόνον οδηγούμενοι από ταίς ταίς μεγαλύτερους, είδατε οι άκρωσίντες και έπιδουλιζόντες ταίς και ίπαυμένως είδατε κατά ένα μεγάλο μέρος οι οδηγούντες ταίς. " Ηξάρω, ήχω άκούσει και το ήχο της και με τα μάτια μου. Πολλοί από σεις παρεστράτησαν. Τι τους έκαμε να παραστράτησουν; Ποίος κίνδυνος ήτο έκείνης, ό όποιος ταίς έκαμε να παραστράτησουν, από ποιά προήλθεν αυτός ό κίνδυνος, που έλιγαν έλανε να παρασύρη όλόκληρη την Έθνική Νεολαία εις την όβυσσον; Από ποιά προήλθε το καταλαβαίνετε.

Άλλά πρώτα-πρώτα πρέπει να σεις είπω ότι δεν είδατε μόνον σεις εβώ, σπουδάζουσα νεολαία, δεν είδατε μόνον σεις ή " Έθνική Νε-

ολαία. Έσείς είδατε οι προνομοχοι της ζωής. Υπάρχει και έκείνη ή Νεολαία, ή όποια από ένωρίς χωρίς προνομοσία κομμά, παρά με τα όλίγα γράμματα που κατιάρησε να μάθη εις τα κατώτερα σχολεία, διότι επέλειτο από ταίς ανάγκαις του βίου, έβηκε εις τον άγωνα της ζωής από τώρα. Και ή όποια δικαίως σεις ζήλει και δικαίως εύχεται οι σεις να εύρετε έκείνα τα όποια δεν εύρει αυτή, Άλλά ει' αυτό έπαυμένως όλοι μας, έχουν επηλούν καθήκον να φροντίσωμε δι' αυτήν και εγώ ως Κυβερνήτης και σεις ως μεγαλύτεροι άδελφοί των. Σεις είπα ότι είδατε οι προνομοχοι της ζωής και καταλαβαίνω τι θα λέγων μίση των πολλών από σεις. Θα μου δείγαν: Γυριζετε με ποσες ζωές, με ποση φτώχεια και με ποση άγνεία οι περισσότεροι από μεις, κατορθώνομε να σπουδάζωμεν; Άν παρά ταύτα έρχομαι να σεις άμείλιτοι και να σεις δώσω συμβούλους, το κόμην αυτό, αίσθάσομαι το δικαίωμα αυτό, διότι και εγώ και άλλοι όμοιοι με ήμει και με χαρότερη φτώχεια, κατορθώσωμε να απαιώ εις την ζωήν. Δέν άντηκα βέβαιον και δεν έβηκα από ταίς τάξει σας, δεν είμαι έπιστήμων, άντηκα όμως εις ρίαν άσχολίαν και εις εινα τάξιν στρατιωτικήν, την όποιαν κάποιος από ένα έκαστέριον της Ελλάδος την άνόμοσαι μιά φορά, άνόμοσαι δηλαδή την τάξιν των αξιωματικών: " Η χρυσολειψωμένη φτώχεια. Φτώχεια, άληθια φτώχεια, άλλά χρυσολειψωμένη. Άλλά φτώχεια υπέρβαση.

Έχω λοιπόν δικαίωμα να άμείλιτος οι σεις και να ίπαυέτω ότι είδατε προνομοχοι από ταίς άλλους σεις. Άλλά αυτό σεις επιθέλει καθήκοντα άκόμη μεγαλύτερα, διότι όσο κενός ύμνεται παραπάνω, τόσο τα καθήκοντα και οι όποχρειώσεις του που τον βαρύνουν εινε μεγαλύτερα. Έσείς επιθέλειτε τον άγωνα του βίου να τον διεξαγάγετε εις τα έπιπέδα έκείνα, εις τα όποια θεμαουργείται και διακροφώνεται ό πολιτισμός ενός Έθνους. Έπαυμένως θα γίνετε μίση ήμειν ή ήγέτης τάξει του Έθνους αυτού.

Και έν τοσούτω αντί να αισθανθήτε αυτήν την μεγάλην χαράν και την μεγάλην υπέρβαση, αντί να χαρήτε για την ζωή σας, γιατί υπέρβαση χρόνια που έκαιβόσατε το κεφάλι κάποι; Γιατί άπέλιπώθητε από όλα και από τον βίον τον έκαιτον σας άκόμη; Γιατί βίβαιον τα όσα συνίβησαν εις τον τύπον αυτόν ήσαν έκαινα να καταρτίσωμεν χαρακτήρας και πάλιν δυνατούς από τους βίβαιος σας, ήσαν έκαινα να διεγείρωμεν και να σκαρπίσωμε την άπογοήθειαν. Δέν έλαμον ει' και τα στήθων και τα σκαρπίσωμε την άπογοήθειαν. Δέν έλαμον ει' και τα στήθων και τα χείλη έκείνων οι όποια δείγαν οι σεις: " Ελάτε. Τι έκείνης από την ζωήν σου; Αυτός ό άνίκανος θα πάη μπροστα, ενθ ου θα ρωτάς ζώσης έκαι που είσαι, όσο και αν σπουδάζεις, όσο και αν κουραστή, όσον αξίαν και αν έχεις. Το παιδί αυτού που εινε εκόσμος θα πάη μπροστά. " Ας εινε ει' άνίκανος, αυτός θα πάη μπροστά. Τι λοιπόν έκείνης δι' ό θα ζώσης; Δέν θα γίνεις τίποτα. Θα μένεις πάντοτε εις τα στρώματα τα κατώγηνς. Δέν θα γίνεις τίποτα. Θα μένεις πάντοτε εις τα στρώματα τα κατώγηνς. Τι θα άπογινή το κερίτι το όποιον άπουόσατε φιλολαγία; Θα

πέση εις μίαν ἐπαρχίαν, θά καταπέση τὸ μυαλό της καὶ θά μαρυνθῇ. Τί λοιπὸν περιμένετε; Σηκωθῆτε νὰ τὰ ἀνατρέψωμεν ὅλα διὰ νὰ συντρίψωμεν τὰ πάντα». Αὐτὰ σὰς εἶπαν, αὐτὰ εἶπαν εἰς τὴν ψυχὴν σας, πού πολλοὶ ἠλικιωμένοι καὶ γέροι. Σὰς τὰ εἶπαν, διότι ἐβλεπαν τὴν ψυχὴν σας διψασμένην ἀπὸ κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ εἶπαν: ἄς τὰ γκρεμίσωμε ὅλα, νὰ κάμωμεν ἓνα νέον κόσμον, καλύτερον κόσμον, κόσμον ἰδικόν μας, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀξία νὰ ἔχη τὴν θέσιν της.

Καὶ ὑπῆρξατε σὰν τὰ μικρὰ παιδιὰ ὅσοι ἀπὸ σὰς ἀκολουθήσατε αὐτὸν τὸν δρόμον, σὰν τὰ παιδιὰ πού τοὺς ἔδωκαν μιά μηχανὴ εἰς τὸ χέρι διὰ παιχνίδι καὶ εἶπαν, ὅπως λέγουν τὰ παιδιὰ: «ἄς τὴν χαλάσωμε διὰ νὰ τὴν κάμωμε καλύτερη». Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ἡ μηχανὴ χάλασε, ἡ μηχανὴ διελύθη, οἱ ρόδες πῆγαν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, τὸ ἐλατήριον ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὁ ἄξονας ἐστράβωσε καὶ ἡ μηχανὴ τέλος πάντων διελύθη καὶ ὅλα τὰ ὑλικά της ἐπρεπε νὰ μαζευτοῦν καὶ νὰ πᾶνε εἰς τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων. Καὶ ἔτσι τὸ παιδί ἔχασε τὴν μηχανὴ ἀπὸ τὰ χέρια του. Καὶ σεῖς ἐκινδυνεύσατε νὰ χάσατε τὸ πᾶν ἀπὸ τὰ χέρια σας. Διότι οἱ ἀνατροπεῖς, οἱ ὁποῖοι παλὺ σωστά ἐσυλλογίστηκαν νὰ παρασύρουν ἑσὰς μὲ τὸ μέρος των, δὲν ἔσταματοῦσαν εἰς τὸ νὰ σὰς ὑποσχεθοῦν, ὅτι ἓνας νέος κόσμος θά σὰς ἐβίδη κοινωνικὴν δικαιοσύνην καλύτεραν. Ἄλλὰ καὶ ἄτι, διὰ νὰ σὰς δοθῇ αὐτὴ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, ἐπρεπε νὰ πέσουν ὅλα καὶ τὸ ἐβλέπατε καὶ σεῖς ἀκόμη, ὅτι ἐπρεπε νὰ πέσουν ὅλα, διότι ὅλα συνδέονται μεταξύ των. Ἐπρεπε νὰ πέσῃ καὶ ἡ Πατρίς. Τί χρειάζεται ἡ Πατρίς; Ἡ Πατρίς εἶνε κατασκευάσμα τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ καθεστώτος. Τί χρησιμεύουν τὰ σύνορα; Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰμεθα ἀδελφοί. Κάτω τὰ σύνορα. Καὶ ἐπρεπε νὰ ἀκούη κανεὶς αὐτάς τὰς μαυρίας καὶ νὰ μὴν ἠξεύρῃ τί νὰ εἴπῃ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κακοῦργοι ἦσαν ἢ ἠλίθιοι;

Θέλετε νὰ ἐνοήσατε καλύτερα τί θά εἴπῃ Πατρίς; Μὲ ὀλίγα λόγια θά σὰς τὸ ἐξηγήσω. Ὑποθέσατε ὅτι αὐριον ἔρχεται ἐδῶ μέσα καὶ κυριαρχεῖ ἓνας ξένος λαὸς καὶ σὰς φέρει μεγαλύτερον πολιτισμὸν ἀπὸ ἐκεῖνον πού ἔχετε σεῖς. Τὰ μέσα τῆς ζωῆς σὰς τὰ κάμνει πλέον ἀνετα. Σὰς κάμνει πλουσιωτέρους καὶ σὰς κάμνει ἀπὸ ἀπόψεως ὑλικῆς ζωῆς εὐτυχετέρους. Νομίζετε ὅ,τι θά εἰσαθε εὐχαριστημένοι; Νομίζετε πῶς θά ἡσυχάσατε ποτέ; Θά ἀρχίσῃ μέσα σας νὰ σὰς τρώγῃ ἓνα σαράκι, τὸ ὁποῖον δὲν θά σὰς ἀφίη οὔτε νὰ ἀπαλαύσατε τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν τὴν ὑλικὴν, οὔτε νὰ ἡσυχάσατε ποτέ, οὔτε νὰ κοιμηθῆτε ποτέ ἡσυχά. Θά σὰς τρώγῃ ἓνα σαράκι, τὸ ὁποῖον θά σὰς κάμνη τὸν βίον ἀβίωτον. Καὶ δὲν θά ἔχετε μπροστά σας καμιά ἄλλη λύσι παρὰ νὰ σηκωθῆτε καὶ νὰ διώξετε αὐτὸν τὸν ξένον, εἰς τὸν ὁποῖον θά ἐπρεπε νὰ εἰσαθε εὐγνώμονες καὶ νὰ μείνετε μόνοι σας πάλιν, ἀλλὰ Ἕλληνας ὅλοι, νὰ μείνετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀποκτήσατε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας. Πόσα μέρη κατοικοῦμενα ἀπὸ Ἕλληνας δὲν τὸ ὑπέστησαν τὸ μαρτύριον αὐτό; Καὶ δὲν τὸ ἠσθάνθησαν; Αὐτὴ

εἶναι ἡ Πατρίς. Ἡ Πατρίς εἶναι αὐτὸ τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον δὲν σὰς ἀφίει νὰ ἀπολαύσατε καμμίαν εὐτυχίαν, παρὰ ὅταν αὐτὴ ἡ εὐτυχία προέρχεται ἀπὸ σὰς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ αὐτὴ ἡ εὐτυχία εἶναι συγχρόνως καὶ εὐτυχία τῆς Ἑλλάδος. Πῶς θά τὰ βγάλετε αὐτὰ ἀπὸ μέσα σας; Πῶς δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, σεῖς, παιδιὰ μιᾶς χώρας εἰς τὴν ὁποῖαν λάμπει ὁ ἥλιος, μιᾶς χώρας εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ ὀργὴ τῆς φύσεως δὲν ἔμπορεῖ νὰ βασιλεύσῃ περισσότερο ἀπὸ ὀλίγας ὥρας, μιᾶς χώρας πού ὀλόγυρα τῆς ὁποίας βλέπετε τὰ βουνὰ καὶ μιᾶς χώρας πού ἅμα ἀνεβῆτε εἰς ἓνα ὕψωμα θά ἴδῃτε ὀρίζοντα καθαρῶτατον καὶ τίς γραμμὲς τῶν βουνῶν κατακάδαρες ἀπὸ τίς πιὸ κοντινὲς ἕως τίς πιὸ πίσω, ἕως τὰ πιὸ μακρινὰ βᾶθη, πῶς ἔμπορεῖτε σεῖς καὶ οἱ πατέρες σας πού τὰ ἴδια αὐτὰ πράγματα ἔτσι τὰ εἶδαν, πού ἑκατοντάδες γενεῶν ἐπέρασαν καὶ ἠσθάνθησαν αὐτὰ τὰ πράγματα ἔτσι καὶ διεμορφώθη ἡ ψυχὴ των καὶ ὁ χαρακτήρ των, πῶς εἶναι δυνατὸν σεῖς, παιδιὰ μιᾶς τέτοιας χώρας, νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπίαν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς ὁποῖους ὁ ὀρίζων εἶναι σκοτεινός καὶ ἀμυγλώδης, οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουν παρὰ πεδιάδας ἀπείρους μὲ κανένα ὕψωμα εἰς τὴν μέσην, διὰ νὰ τοὺς διακόπητῃ τὴν μονοτονίαν, πῶς ἔμπορεῖτε σεῖς νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπίαν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι βλέπουν διαρκῶς τὴν θάλασσαν τρικυμιώδη, μαύρην καὶ ἀγριεμένην, οἱ ὁποῖοι βλέπουν νὰ βασιλεύσῃ ἡ καιρικαία μῆνες καὶ μῆνες ὀλοκλήρους καὶ ζοῦν μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὸν ζόφον; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ βλέπετε τὸν κόσμον ἔτσι ὅπως τὸν βλέπουν αὐτοί, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχετε τὰ ἴδια μὲ αὐτοὺς αἰσθήματα; Εἰσαθε ὅλοι Ἕλληνας καὶ θά μείνετε γιὰ πάντα Ἕλληνας, ὅπως ἐπὶ χιλιᾶδες χρόνια ὑπῆρξαμεν Ἕλληνας καὶ θά μείνωμεν Ἕλληνας γιὰ πάντα.

Σὰς λέγουν οἱ ἀνατροπεῖς: Ὅριστε κοινωνία πού ἔκαμε ὁ Θεός! Κάτω λοιπὸν ὁ Θεός. Κάτω ἡ θρησκεία. Κάτω ἡ αἰκογένεια. Κάτω ὅλα. Δὲν μᾶς χρειάζεται τίποτε. Δὲν μᾶς χρειάζονται οἱ δεσμοὶ καὶ αἱ προλήψεις, θέλομεν τὰ χέρια μας ἐλεύθερα διὰ νὰ ἡμπορέσωμε νὰ ζήσωμε. Μά, πῶς φαντάζεται κανεὶς ἀπὸ σὰς τὸν ἑαυτὸν του; Ὅτι ἦλθεν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ δὲν ἔχει κανένα προορισμὸν; Λέγουν ναί. Δὲν ἔχει κανένα προορισμὸν. Τυχαίως ἦλθε, τυχαίως θά φύγῃ. Καὶ τότε σὰς ἐρωτῶ: Γιὰ τί παιδεύσαθε διὰ νὰ κάμετε τὸν ἑαυτὸν σας καλύτερον; Γιὰ τί παιδεύσαθε διὰ νὰ φθάσατε εἰς ὑψηλὰ νοήματα; Γιὰ τί παιδεύσαθε νὰ διεισδύσατε εἰς τὰ μυστήρια τῆς φύσεως; Γιὰ τί παιδεύσαθε διὰ νὰ ἀνακαλύψατε τὴν ἀλήθειαν; Γιὰ τί παιδεύσαθε; Διότι σεῖς οἱ ἐπιστήμονες διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας σπουδάζετε, κουράζεσθε καὶ μορφώνεσθε. Πρὸς τί ὅλα αὐτά; Γιὰ τί νὰ μὴ ζῆτε μίαν ζωὴν κτηνώδους ἀπολαύσεως; Γιὰ τί νὰ πονητε εἰς τὴν ψυχὴν σας; Γιὰ τί νὰ δυστυχῆτε; Ἀφοῦ δὲν ἔχετε κανένα προορισμὸν, ἀφοῦ δὲν ἔχετε τίποτε ἔμπρὸς σας ἀνώτερον, ἀφοῦ τυχαίως ἦλθατε καὶ τυχαίως θά φύγετε, γιὰ τί νὰ πονητε ψυχικῶς καὶ σωματικῶς διὰ νὰ κατορθώσατε τὰ ἰδανικά σας; Τί σὰς χρειάζετε ἡ πρόοδος; Πρὸς τί ἡ ἠθική; Γιὰ τί; Διότι ὁ καθένος ἀπὸ σὰς καὶ ἡ καθεμία ἀπὸ σὰς, εἴτε θέλει, εἴτε δὲν

Θέλει, είτε έχει συνειδησιν αὐτοῦ τοῦ πράγματος, είτε ὄχι, πιστεύει μέσα της, πιστεύετε μέσα σας ὅλοι, ὅτι ἔχετε ἓνα προορισμό. Ἄλλὰ ὅταν πιστεύετε ὅτι ἔχετε ἓνα προορισμόν καὶ ὅταν ἔχετε μπροστά σας τὰ μυστήρια τῆς φύσεως καὶ αἰσθάνεσθε μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σας τὸ αἰσθημα τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ πράγματα ἔξω ἀπὸ σᾶς εὐρισκόμενα καὶ ἀγνωστα εἰς σᾶς καὶ συγχρόνως εὐρίσκετε ὅτι ἔχετε προορισμόν, τότε εἰσαθε Φρησκευτικοὶ ἄνθρωποι. Τότε ἔχετε ὅλας τὰς βάσεις τῆς Φρησκείας μέσα σας. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἔχει Φρησκευτικότητα, διὰ νὰ εἶναι συνεπὴς εἰς τὸν ἑαυτὸν του, πρέπει νὰ τῆς δώσῃ μίαν μορφήν ὠρισμένην, τότε ἔχετε μπροστά σας καὶ Φρηκτικὴν Φρησκείαν. Ὅταν δὲ σεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ἔχετε εἰς τὰ χέρια σας, ὅταν ἡ Φρηκτικὴ Φρησκεία, τὴν ὁποῖον ἐπίστευσαν οἱ γονεῖς σας, εἶναι ἡ Φρησκεία ἡ ὁποία σᾶς λέγει: ἀγαπᾶτε ἀλλήλους! Σὰ τὴν ἀποδιώξετε; Ἡ θέλετε νὰ μισήτε ἀλλήλους;

Καὶ ἔρχονται καὶ σᾶς λέγουν ὡς τελευταῖον ἐπιχείρημα: «Τὶ χρειάζεται ἡ οἰκογένεια; Τὸ παιδί δικαιοῦται καὶ πρέπει νὰ ἐπαναστατήσει κατὰ τοῦ πατέρα του καὶ τῆς μητέρας του! Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ αὐτὸ τὴν ζωὴν του. Οἱ γονεῖς ἔχουν μίαν ὑποχρέωσιν μονάχα, νὰ τὸ μεγαλώσουν ὀλίγον ἕως ὅτου τὸ παιδί τὸ πάρῃ τὸ Κράτος. Δὲν χρειάζεται οἰκογένεια». Πάρτε πῶς καλὰ καὶ ὠραῖα εἶνε ὅλα αὐτὰ καὶ θαυμάσια. Ἄλλὰ αὐτὴν τὴν οὐτοπία πῶς θὰ τὴν πραγματοποιήσουν; Πῶς, δὲν τὸ καταλαβαίνετε;

Τὸ ἀδύνατον τὸ παιδί εἶνε ἡ φυσιολογικὴ συνέχεια τῶν γονέων. Πῶς θὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ αὐτοὺς πού εἶναι ἀρρήκτως συνιδεμένο; Ποῖαν ἄλλην προστασίαν ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε, παρὰ τὴν ἀγάπην ἐκείνων, οἱ ὅποιοι σᾶς ἐγέννησαν καὶ τῶν ὁποίων εἰσαθε σεῖς ἡ σωματικὴ συνέχεια; ἠμπορεῖτε νὰ διασπασθῆτε ἀπὸ αὐτοὺς καὶ νὰ μὴ θέλετε νὰ τοὺς γνωρίζετε; Ἄν τολμάτε κάμετέ το! Καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἔτυχε νὰ τὸ κάμουν, τί ἐφωνάξατε τὴν στιγμήν τοῦ πόνου καὶ τῆς δυστυχίας; Μαινουῖλα μου! Ἄλλὰ εἰς τοὺς ἀνατροπείς ἐχρειάζοντο αὐτὲς οἱ οὐτοπίες, γιατί ἤξεραν τί ἔπρεπε νὰ θίξουν, γιὰ νὰ σᾶς πάρουν εἰς τὰ χέρια των γιὰ τοὺς σκοποὺς των. ἠθελαν νὰ θίξουν μίαν χορδὴν πού ἔχει ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἰδιαίτερος ἡ νεότης καὶ τὴν ὁποῖαν μίαν καλὴν ἐκπαίδευσιν πρέπει νὰ τὴν περιορίσῃ: Τὸν ἐγωισμόν σας. Εἶδον ὅτι πρέπει νὰ κεντρίσουν τὸν ἐγωισμόν σας, τὴν ἰδέαν δηλαδὴ ὅτι τὸ σύνολον δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ μέσον διὰ νὰ ἀνεβῇ τὸ άτομον. Καὶ ἐνῶ σᾶς ἐξέθετον δολίως τὰ δῆθεν δόγματα τους, ὅτι τὸ άτομον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο καὶ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ μέσα εἰς τὸ σύνολον, γιατί αὐτὴ ἔλεγον πῶς εἶνε ἡ Σεωρία των, συγχρόνως καὶ αὐτοὶ μοῦ με σᾶς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μεγάλοι καὶ μικροὶ παραστρατημένοι, ἐζήτησαν νὰ καταστρέψουν τὸ σύνολον διὰ νὰ ἀνεβῇ τὸ ἀτομὸν των.

Γι' αὐτὸ τώρα σᾶς καλῶ καὶ ἐγὼ εἰς μίαν νέαν ἐπανάστασιν ἐναντίον τους, δι' αὐτὸ σᾶς καλῶ καὶ ἐγὼ τώρα εἰς μίαν ἐπανάστασιν κατὰ

τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ ζητῶ ἀπὸ σᾶς, νέοι καὶ νέαι τῆς Ἑλλάδος, ν' ἀλλάξετε νοοτροπίαν. Ἄς εἴπῃ ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς καὶ ἡ κάθε μία ἀπὸ σᾶς μέσα σας: «Δὲν θὰ συλλογισθῶ τί θὰ γίνω». Ἄς μὴ σκεφθῇ: «Ἐργάζομαι, σπουδάζω, τί θὰ γίνω;», ἀλλὰ ἄς μεταβάλῃ τὴν ἐρώτησιν καὶ ἀντὶ νὰ ἐρωτήσῃ ὁ καθεὶς τὸν ἑαυτὸν του τί θὰ γίνῃ, ἄς ἐρωτήσῃ τὸν ἑαυτὸν του τί θὰ κάμῃ. Ἄντὶ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἑαυτὸν του, πού θὰ φθάσῃ ὡς άτομον, ἄς ἐρωτήσῃ τί θὰ δημιουργήσῃ ὡς άτομον. Βλέπω ὅτι μὲ τὰς κάμνετε διὰ νὰ φθάσετε εἰς μίαν θέσιν ἢ εἰς ἓνα ἀξίωμα οὐδέποτε. Νὰ μὴ ζητήσετε νὰ μάθετε τί θὰ γίνετε. Τὶ θὰ κάμετε εἰς τὴν ζωὴν σας, ἐπαναλαμβάνω, αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημά σας. Ἄλλὰ τί θὰ κάμετε, τί θὰ δημιουργήσετε εἰς τὴν ζωὴν σας, ἔστω καὶ χωρὶς νὰ γίνετε τίποτε. Τὶ θὰ κάμετε! Ἡ ἀρχαιότης μᾶς ἔβωκε ἓνα μεγάλο σύμβολο τῆς τοιαύτης ἀνθρωπίνης ἐνεργείας καὶ τῆς τοιαύτης ἀνθρωπίνης νοοτροπίας: Τὸν Ἡρακλῆ! Ἦτο υἱὸς Βασιλέως καὶ δὲν ἔγινε ποτὲ Βασιλεὺς. Ἦτο παιδί Θεοῦ καὶ ἔπέρασε τὴν ζωὴν του σκλάβος. Ἡ Ἥρα, ἡ κοινωνία δηλαδὴ μὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας τῆς, τὸν ἔκαμε δούλον πότε τοῦ ἐνός, πότε τοῦ ἄλλου. Δὲν ἔγινε τίποτε ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιαμάτων. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἦτο μηδέν. Ἄλλὰ τί ἔκαμε! Τὶ ἦσαν οἱ ὄσλοι του; Ἦσαν τὰ μεγαλύτερα ἡρωικὰ κατορθώματα ἀπὸ ἀπόψεως ἀγάπης τῆς κοινωνίας καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης! Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶνε τὸ πρότυπόν σας. Νὰ γνωρίζετε ἀκόμη, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχετε μίαν θέσιν διὰ νὰ κάμετε κάτι. Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ κατέχετε ἓνα ἀξίωμα, ὥστε ἐπάνω εἰς αὐτὸ βασιζόμενοι νὰ κάμετε κάτι. Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν εἰσαθε, ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε πολλά. Ἄν ἡ τύχη σᾶς φέρῃ νὰ γίνετε ἰατρός εἰς ἓνα μικρὸ χωριὸ καὶ δὲν ἔχετε τίποτε, οὔτε ἀξίωμα, οὔτε θέσιν, γνωρίζετε τί ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε; Γνωρίζετε ὅτι μπορεῖτε νὰ δημιουργήσετε τὴν ὑγίαν μίαν ὁλοκλήρου μικρᾶς κοινωνίας ἔστω καὶ χιλίων ἀνθρώπων;

Καὶ εἶνε λίγο νὰ κάμετε ὑγιεῖς χιλίους ἀνθρώπους καὶ τὰ παιδιά των καὶ τὰ παιδιά τῶν παιδιῶν των; Ὁ δικηγόρος, τὸν ὁποῖον ἡ τύχη τὸν ἔφερεν εἰς μίαν μικρὰν ἐπαρχιακὴν πόλιν, γνωρίζει πόσα ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ εἰς τὴν κοινωνίαν, διὰ νὰ ὑψώσῃ τὸν πολιτισμόν τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ τὸ αἰσθημα τοῦ δικαίου καὶ τὸν σεβασμόν τοῦ κόσμου; Σᾶς ἐρωτῶ, σᾶς τὸν γεωπόνον, διότι καὶ σπουδασταὶ γεωπόνου εἰσαθε ἐδῶ, γνωρίζετε τί ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε, ἂν εὐρεθῆτε καὶ περάσετε μερικά χρόνια τῆς ζωῆς σας εἰς χωρία, μέσα εἰς μίαν περιφέρειαν ἀπὸ 4-5 χωριά, ὅπου ζοῦν δυστυχισμένα καὶ κακομοιριασμένα, γνωρίζετε τί ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε, ἂν κατορθώσετε μὲ τὰς συμβουλὰς σας καὶ τὰς γνώσεις σας νὰ τὰ κάμετε τὰ χωριά αὐτὰ ἀκμάζοντα καὶ εὐτυχισμένα καὶ νὰ ἴδετε κοντὰ σας ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά καὶ κορίτσια δροσερὰ καὶ εὐτυχοῦντα, διότι τοὺς ἐβοηθήσατε νὰ μάθουν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ζωὴν των καὶ τὴν εὐτυχίαν; Εἶνε μικρὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Τὸ συλλογισθῆ-

κατε ποτέ αυτό; Πότε νομίζετε ότι εγώ πού σ'αξ όμιλώ αυτήν την στιγμήν έκαμα τ'ό μεγαλύτερον κατόρθωμα δια τόν τόπον μου; Πότε νομίζετε; Όταν ήμουν Υπολοχαγός! Περισσότερο από εκείνο τ'ό όποιον κάμνω τώρα πού είμαι Πρωθυπουργός. Δι' αυτό πρέπει νά επαναστατήσετε και ν' αλλάξετε την νοστροπίαν σας. Σβύσατε από την ψυχήν σας τ'ό τί θά γίνετε, πού θά φθάσετε και βάλετε μπροστά σας: Τί θά κάμετε και τί θά δημιουργήσετε! Και τότε θά φύγη από μέσα από την ψυχήν σας, ή πικρία και ή άπογοήτευσις και ό φόβος μήπως δέν γίνετε τίποτε. Θά φύγη μέσα από την ψυχήν σας ό φθόνος, ό όποιος ήμπορει νά γεννηθ'η δια τόν άλλον τόν περισσότερο τυχερόν.

Τότε θά φύγη από την ψυχήν σας τ'ό μίσος και θά σ'αξ άνοιξουν όρίζοντες μεγάλοι, άφθαστοι όρίζοντες δράσεως και ενεργείας τοιαύτης, δια την όποιαν ή ζωή σας όλόκληρος και άλλη μία δέν θά ήμπορούσαν νά άρκέσουν δια νά έξαντλήσουν τή ενεργειαν ταύτην.

Βέβαια πρέπει νά ζήσετε. Τ'ό γνωρίζω αυτό, αλλά μή λησμονείτε ότι άλλο πράγμα είναι ή εργασία του έπιστήμονος, ό όποιος προάγει τόν πολιτισμόν και άλλο ή εργασία του ίδιου έπιστήμονος δια νά ζήση.

Σεις πού σπουδάξετε φιλοσοφίαν γνωρίζετε ποίος ήτο ό πρόσκοπος της μετά τόν Μεσαίωνα νέας φιλοσοφίας; Γνωρίζετε τί ήτο; Τ'ό άναφέρει ή ιστορία της φιλοσοφίας. Ήτο ένας πτωχός παπουτσιής, ό όποιος έξ'ουσε εις τ'ά σύνορα μεταξύ Αυστρίας και Σαξωνίας σ'έ ένα χωριό, ό όποιος την μέν ήμέραν εργάζετο δια νά κάμη παπούτσια και την νύχτα έβασάνιζε τ'ας σκέψεις του με τ'α φιλοσοφικά συστήματα πού έφάνησαν εις την χαραυγήν της Αναγεννήσεως. Άλλά και ό Σπινόζας τί ήτο; Μήπως Καθηγητής Πανεπιστημίου ή Σύμβουλος Έπικρατείας; Σ'ας έρωτώ σ'ας τούς φοιτητάς της φυσικής και χημείας. Έκείνοι οί όποιοι έκαμαν τ'ας μεγαλύτερας ανακαλύψεις, αί όποιαί ήλλαξαν την μορφήν του ανθρωπίνου βίου, της ανθρωπότητος, έδιαβάσατε εις τίς βιογραφίες των τί ήσαν; Έάν έγινε ποτέ κανείς από αυτούς τίποτε, εκτός σπανίων περιπτώσεων; Και όμως έκαμαν τ'οσα πράγματα και έπέρασαν οί περισσότεροι την ζωήν των πτωχών και δυστυχισμένην από άπόψεως υλικής. Άλλά έξ'ουσαν με ένα μεγάλο όνειρο, νά δημιουργήσουν κάτι και έδημιούργησαν κάτι.

Αυτ'όν τόν όρίζοντα σ'ας άνοίγω, την στιγμήν πού σ'ας καλώ νά παύσετε νά επιδιώκετε τ'ό τί θά γίνετε και νά σκεφθ'ητε τ'ό τί θά κάμετε.

Και τώρα μέσα εις τόν άγώνα αυτόν τόν μεγάλον, μέσα εις τόν άγώνα αυτόν, τόν όποιον θά αναπτύξετε από τώρα σεις οί σπουδάζοντες νέοι και νέαι, βέβαια, π'ως θά ξεκινήσετε και π'ως θά πάτε μόνοι σας; Ό καθένας δια τόν έαυτόν του; Μεμονωμένοι θά πάτε επάνω εις αυτό τ'ό μονοπάτι του πολέμου; Είναι αυτό δυνατόν; Είναι βέβαια, αλλά τί θά αποδώσετε; Γι' αυτό τ'ό Κράτος έσκέφθη νά σ'ας συνενώση και νά σ'ας συγκεντρώση εις ένα σύνολον, νά σ'ας οργανώση μέσα εις τ'ό σύνολον αυτό δια νά αποτελέσετε ένα όλον, ώστε ό καθένας από σ'ας νά αισθάνεται

μέσα του όχι μόνον την ιδικήν του δύναμιν, αλλά και όλων των άλλων χιλιάδων συντρόφων, δια νά τ'ας συνενώση, ώστε νά αισθανθ'ητε πλέον εις την πραγματικότητα τί σημαίνει άλληλεγγύη. Θά σ'ας τ'ό εξηγήσω εις ένα μικρό πράγμα: Όταν θά πάτε μαζί με τ'ό συντρόφ'ό σας και θά έμφανισθ'ητε μαζί, θά συμμορφώση ό καθένας τ'ό βήμα του με τ'ό βήμα του μικροτέρου και του άσθενεστερου και έτσι γίνεται άλληλεγγύος με αυτόν. Όταν θά πάτε έξω όλ'οι μαζί είτε κατά ομάδας είτε και ως σύνολον άκόμη, τότε θά ιδ'ητε π'ως εις την υπερπήδησιν των μικρών και άσημάντων φυσικών έμποδίων, π'ως χρησιμεύει ό ένας για τόν άλλον και τότε θά καταλάβετε την ανάγκην πού έχει ό άνθρωπος του ανθρώπου. Συμμενοί εις τ'α βιβλία σας και άπορροφημένοι από τ'ας σκέψεις και τ'α διανοήματα. τ'α όποια άπασχολούν τόν έπιστήμονα, δέν θά αισθανθ'ητε ποτέ την ανάγκην των συντρόφων και τ'ό άλληλεγγύος. Και θά τ'ό ιδ'ητε αυτό εις τ'α πράγματα, αυτούς και την οργανώσιν τους και θά τ'ό μάθετε και θά καταλάβετε καλά ποίαν σημασίαν έχει, όπως είπα πριν, ό άνθρωπος δια τόν άνθρωπον και τί θά π'η σύντροφος εις την ανθρωπίνην ζωήν και έτσι θά καταλάβετε ότι δέν έχετε μπροστά σας αντιζήλους εις τόν άγώνα της ζωής με τούς όποιους θά σ'ας χωρίζη τ'ό μίσος και ό φθόνος. Θά έχετε συντρόφους. Τ'ό ίδιον και δια τ'ας γυναίκας. Μεγάλος ό προορισμός σας και σ'ας των γυναικών. Θά μου π'ητε, ποίος είναι αυτός ό προορισμός; Βέβαια θά γίνετε μία μέρα μητέρες. Και ή μητέρα είναι ό στύλος του σπιτιού. Από αυτήν εξαρτάται τ'ό μέλλον του Έθνους. Από αυτήν εξαρτάται ή υγεία και ή τύχη του παιδιού, του μέλλοντος πολίτου της μελλούσης γενεάς. Άλλά μήπως θά γίνουν όλ'οι μητέρες; Η μήπως και μητέρες δέν θά στερηθούν τ'α παιδιά τους; Τί θά κάνουν αυτές πού έστερήθησαν του θείου δώρου της μητρότητος; Θ' αγαπήσουν ως μητέρες. Γιατί νά τ'ό ξέρετε, σ'ε όποιαδήποτε άσχαλία και άν σ'ας φέρη ή τύχη, θ' άφοσιωθ'ητε σ' αυτήν και θά την αγαπήσετε σάν μητέρες. Και τ'ους γονείς σας τ'ους αγαπάτε και τ'ους περιποιείσθε σάν νά εισθε μικρές μητέρες των και τ' άδελφια σας τ' αγαπάτε, σάν νά εισθε σχεδόν μητέρες των και του άνδρός, τόν όποιον αγαπήσατε, θά εισθε σχεδόν μητέρα του. Και εις τ'α έργα πού θ' άφοσιωθ'ητε στην κοινωνία, σάν μητέρες θά εισθε δια τ'α έργα αυτά και θά τ' αγαπήσετε όπου και νά πάτε, ό,τι και άν γίνετε, όποιαδήποτε ηλικία και άν έχετε, σάν μητέρες θά αισθάνεσθε πάντα. Αυτή είναι ή καταδίκη της γυναίκας, αλλά και τ'ό αίώνιον μεγαλείον της. Άλλά ούτε και σεις αί νέαι ήμπορείτε νά ζήσετε μόνοι σας. Γι' αυτό ή Όργανώσις θά περιλάβη και σ'ας, για νά σ'ας δώση τ'ό αισθημα της άλληλεγγύης, για νά σ'ας δώση την έννοιαν της συντρόφου, για νά σ'ας δώση τ'ό αισθημα της συγκεντρώσεως των δυναμείων σας. Όπως οί άνδρες έτσι και σεις.

Και πρό πάντων θέλομεν νά διαπλασθούν ρωμαλέα τ'α σώματά σας, όλων σας και των άνδρών και των γυναικών. Δέν μπορείτε νά φτιά-

σπει οκογόνεια με σώματα καχεκτικά και άρρωστημένα. Μή λησμονή-
τε ποτέ ότι το βιβάδες της φυλής μας ήτο, όχι μόνον να παράγη μεγάλα
παιδάματα, αλλά και ώραια και δυνατά σώματα. Και αυτόν τόν σκοπόν
έχει η Ὀργάνωσις της Νεολοίας. Ἐπί κεφαλῆς αὐτῆς ἐτάξαμεν τόν πρῶ-
τον ἰόν του Ἔθνους, τόν Διάδοχον του Θρόνου. Και μαζί με αὐτόν ὁ
ἀποτέλλεται ἓνα σῶμα συμπαγές. Και τώρα γιά νά τραβήξωμε μπρο-
στά ἔχω νά σᾶς δώσω και μιὰ σύστασι. Δέν μπορεῖτε νά τραβήξετε μπρο-
στά, ἔν τᾶ αὐτιά σας εἶναι ἴποιμα ν' ἀκούσουν ἑκεῖνα τὰ ὅποια θά σᾶς
λέγουν οἱ ἀπατιῶνες ἔξω, οἱ ἀπατιῶνες με τὰ γλυκά λόγια και τᾶς ὡραίας
φράσεις και με τόν ἀδαισιόν βερμπαλισμόν των, οἱ ὅποιοι θά σᾶς ἴπουν:
Ἄφησατε αὐτόν τόν δρόμον τόν δύσκολον, πάμε καλύτερα εἰς τούς πλα-
ταῖς δρόμους τῶν μεγάλων αὐτοπιῶν. Πάμε νά σταθούμε εἰς τήν κορυφήν
του ἀδερμιτισμοῦ. Ἐλάτε μαζί μας νά ἡμπορέσωμε ν' ἀνατρέψωμε
τήν ἑκείνην αὐτήν κατάστασιν και νά φθάσωμε εἰς μιαν ἵαν κατάστασιν,
εἰς τήν ὅποιαν θά εἶσθε μεγάλοι και τρανοί ἀξιωματοῦχοι. Και γύριε
τί ἄλλο θά σᾶς ποῦν. Και ἐγώ θά σᾶς φέρω σέ μιὰ ἄλλη ἐποχή πολῦ ἄρ-
χαια, διά νά σᾶς δείξω πῶς οἱ ἀποφασισμένοι κλείουν τὰ αὐτιά τους εἰς
τους ἀπατιῶνας. Ὁ Ὀδυσσεύς εὐρέθηκε με τους συντρόφους του διωγμέ-
νοι, εὐρέθηκε με τους συντρόφους του μέσα στή μάγια της Κίρκης. Εὐρέ-
θηκε με τους συντρόφους του μέσα εἰς τήν νῆσον της Καλυψοῦς, με τᾶς
κύριος της. Ἄλλα δέν ἡμποροῦσαν νά ζήσουν πεισιβειά. Ἦθελαν νά γυ-
ρίσουν πίσω. Καμμιά ὕλική εὐτυχία δέν τους τραβοῦσε, ὅσον και ἂν ἦτο
μεγάλη, ὅσος ἀπολαύς και ἂν τους ἴδιος. Ἦθελαν νά γυρίσουν πίσω.
Και εἰς τόν δρόμον πού ἔγυριζαν πίσω, εὐρέθηκε τὸ μεγαλύτερον ἐμπό-
διον: Οἱ Σειρήνες. Οἱ Σειρήνες σᾶς περιμένουν και σᾶς με τις γοητευτικές
των φωνές. Οἱ Σειρήνες αἱ ἄρσενικές, οἱ Σειρήνες πού κάθε μέρα σᾶς τρα-
γουδοῦν τὸ μελωδικὸ τραγοῦδι τῶν ἰδαικῶν, γιά νά σᾶς ξεγλάσουν
και νά σᾶς βγάλουν ἀπὸ τὸ πλοῖον και νά σᾶς παρασύρουν εἰς τὰ βάθη
της θάλασσης. Οἱ ναῦται του Ὀδυσσεύς τί ἔκαναν; Ἐβούλωσαν τ' αὐ-
τιά των με κίρι, ἔβασαν και τόν καπετάνιο τους εἰς τὸ κατάρτι και εἶπαν:
Ἐμπρός ὄλοι μαζί κωπηλατεῖτε, γιατί ἡμεῖς δέν θέλομε τήν εὐτυχία αὐτήν,
δέν θέλομε νά ἐιστάσωμε οὔτε μιαν στιγμήν, παρὰ θέλομε νά γυρίσωμε
πίσω χωρὶς νά χάσωμε οὔτε μιαν ὥραν. Και ἐγώ τώρα σᾶς λέγω: Κλεί-
σατε τ' αὐτιά της ψυχῆς σας, διά νά μή φθάσουν τὰ ἀπατηλά τραγοῦ-
δια τῶν ἀπατιῶνων μέσα σας, γιατί πρέπει ὄλοι μαζί και σεις οἱ νέοι
και οἱ ἄλλοι οἱ μεγαλύτεροι ἀπὸ σᾶς νά γυρίσωμε πίσω. Πρέπει νά γυρί-
σωμε πίσω εἰς τᾶς πηγᾶς ἑκεῖνας, ἀπὸ τᾶς ὅποιαις ἔρρουν τὸ νερὸ του
Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καθαρό και ἄγνὸ και ν' ἀναβαπτισθοῦμε ἑκεῖ μέσα
και νά ξαναγινοῦμε Ἕλληνες και τότε νά ἀρμύσωμε ἀπὸ και εἰς ἓνα νέον
μέλλον και ἄχι εἰς τὸ μέλλον σὲ ὅποιον ἐπρόκειτο νά φθάσῃτε, εἰς τὸ
μέλλον τοῦ ἀφανισμοῦ.

Χρειάζεται λοιπόν, γιά νά πάμε ἔμπρός, νά γυρίσωμε και μετ πίσω,
ὅπως και οἱ συντρόφοι του Ὀδυσσεύς. Κλείσατε τ' αὐτιά σας και τᾶς
ψυχᾶς σας εἰς ὄλα τὰ λόγια τῶν ἀπατιῶνων. Βίβασα ὅταν ἡ Νεολοία
φθάσῃ εἰς αὐτὰ τὰ ὕψη του ἰσλατισμοῦ, ὅταν γίνῃ κατ' αὐτόν τόν τρόπον
πραγματική Νεολοία, πραγματικῶς ἥλιος του τόπου αὐτοῦ, τότε ἔχωμε
και μετ, τὸ σημερινὸν Κράτος, μιαν ὑποχρέωσιν, τήν ὅποιαν ἔως τώρα
τὸ πολισιὸν κομματικὸν Κράτος δέν ἐκπλήρωσε ποτέ και τήν ὅποιαν
ἔχετε ὄλον τὸ δικαίωμα ν' ἀπατήσῃτε ἀπὸ μετ, τὸ Νέον Κράτος. Τήν
ὑποχρέωσιν νά σᾶς κατευθύνωμε εἰς τὸν δρόμον, τήν ὑποχρέωσιν νά σᾶς
βοηθήσωμε εἰς τᾶς σπουδᾶς σας. Ἐχομε τήν ὑποχρέωσιν νά σᾶς ἀνοι-
ξώμε ὀρίζοντα πολιτισμοῦ, μέσα στὸν ὅποιον τὰ μπορεῖτε νά ἐργασθῆτε
και νά ζήσετε.

Και τώρα ἔτσι κατευθυνόμενοι και ἔτσι καθοδηγούμενοι τὸν ἑαυτόν
σας θά φθάσῃτε εἰς τόν σκοπόν σας. Ἄλλα νά μή λησμονήσῃτε ποτέ ὅτι
διά τόν δρόμον αὐτόν θά σᾶς χρειασθῇ και ἓνα σπουδαιότατον πρᾶγμα,
θά σᾶς χρειασθῇ ἡ πειθαρχία, ἡ αὐτοπειθαρχία. Πρέπει νά μάθετε νά
πειθαρχεῖτε σεις εἰς τόν ἑαυτόν σας. Πρέπει νά μάθετε νά πειθαρχεῖτε
εἰς ἑαυτούς οἱ ὅποιοι παρουσιάζονται μέσα εἰς τὸν κλάον σας και εἰς τήν
ἐργασίαν σας, ὡς και ἄλλοι. Πρέπει νά ἔχετε τὸ ἄσῃος νά ἀναγνωρίσῃτε
τήν ἀξίαν και νά πειθαρχεῖτε εἰς αὐτήν. Ἄν βρεθῆτε ἔκεῖ ἔως δεκαπέτε
ἀπὸ σᾶς σέ μιὰ βάρκα σὲ θάλασσα τρομομαῖνη, φορτουνοκαρπῆ και
ἂν ἀκόμη εἶσθε μεγάλοι και σπουδαῖοι ἐνῶ ἔνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ἀπλοῦς
ναύτης, ποιόν θ' ἀκούσατε ἑκείνην τήν στιγμήν πού ἡ βάρκα σας θά κιν-
δυνεύῃ νά πνιγῇ και σέ ποιόν θά πειθαρχήσῃτε; Εἰς τὸν ναύτην! Και γιατί;
Διότι θ' ἀναγνωρίσατε ὅτι ἑκείνην τήν στιγμήν εἶναι ὁ καινώτερος ἀπὸ
σᾶς ὄλους, γιά τήν περίστασιν εἰς τήν ὅποιαν εὐρέσῃτε. Ἔτσι λοιπόν και
εἰς τήν ζωὴν σας, ἔν αἱ περιστάσεις της ζωῆς σας σᾶς ρίξουν εἰς μιαν
ἀνάγκην, ὅσῃν ἀξίαν και ἂν ἔχετε εἰς τόν ἑαυτόν σας, ἀναγνωρίζετε
μέσα σας, ὅτι ἓνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ὁ καλύτερος νά σᾶς ὀδηγήσῃ, ἔτσι
και κατώτερος ἀπὸ σᾶς εἰς τήν σπουδῆν, ἀλλὰ καινώτερος εἰς τήν ἀνάγ-
κην, θά ὑποταχθῆτε εἰς αὐτόν. Γιατί ἂν δέν ὑποταχθῆτε, θά κόμει τήν
μεγαλυτέραν ἀνοησίαν της ζωῆς σας. Αὐτὸ λέγεται πειθαρχία. Πειθαρ-
χία θά πῆ ὅτι ἐπειδὴ ἐγώ νομίζω τὸν ἑαυτόν μου καλύτερον ἀπὸ τους
ἄλλους, ἄρα θά τους ἐπιβληθῶ. Πειθαρχία εἶναι, ὅταν ὄλοι σας ἀναγνω-
ρίζετε, ὅτι, ὅταν ἓνας ἀνθρώπος μπορεῖ νά σᾶς ὀδηγήσῃ καλύτερα, τότε
θά πνιξῆτε μέσα σας κάθε ἄλλο σῆθημα και θά ὑποταχθῆτε εἰς αὐτόν.
θά πνιξῆτε ἡ πειθαρχία και πρέπει νά τὸ καταλάβετε ὄλοι σας. Και εἰς αὐ-
τὸ εἶναι ἡ πειθαρχία και πρέπει νά τὸ καταλάβετε ὄλοι σας. Και εἰς αὐ-
τὸ εἶναι ἡ πειθαρχία θά ἀσκηθῆτε μέσα εἰς τὸν Ὀργανισμόν της Νεολοίας
τήν πειθαρχίαν θά ἀσκηθῆτε μέσα εἰς τὸν Ὀργανισμόν της Νεολοίας
και αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος πού σᾶς καλοῦμεν νά μετ ἀκολουθήσῃτε. Ὅχι μὲ-
νάχα γιά τὸ μέλλον, ἀλλὰ και γιά τὸ παρὸν. Ὅχι μόνον γιά σᾶς, ἀλλὰ
και γιά μετ. Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκην θερμότητος και ἥλιου διά νά ζήσῃ
αὐτὸ τὸ Ἔθνος, τὸ ὅποιον πέρασε τῶς κακοτυχίας, πού πέρασε ἀπὸ

τόσες πικρίες και απογοητεύσεις. Για να ζήσουν ακόμη και αυτές οι οικογένειες έχουν ανάγκη από θερμότητα και από ήλιον. Και αυτήν την θερμότητα και αυτόν τον ήλιον δεν μπορεί να τον δώσει κανείς άλλος παρά Σὺ, Νεολαία, και ὡς άτομον και ὡς σύνολον.

Φέρτε τὴν χαρὰ και τὴν ζωὴ, τὴν αἰσιοδοξία και τὸν ἐνθουσιασμὸν μέσα εἰς τὰ σπίτια σας, ὡς άτομα. Δεν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα αὐτό, μέσα εἰς τοὺς γονεῖς σας και τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς σας, να φέρετε τὴν χαρὰ και τὴν ἐλπίδα. Και ὡς σύνολον, ὡς περὶ ἀπὸ τοὺς δρόμους τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος και τῶν χωριῶν τῆς μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλά, μετὰ τὸ σῶμα εὐθυτενές, μετὰ τὴν χαρὰ εἰς τὰ πρόσωπα και μετὰ στρατιωτικὸν ρυθμὸν, για να δείχνετε εἰς τὸ Ἔθνος ποία εἶνε ἡ ἰσχύς του και ἡ δύναμις αὐτοῦ. Και θὰ δῆτε και τοὺς μεγαλυτέρους ἀπὸ σᾶς να ἐνθουσιασθοῦν μαζί σας. Θὰ δῆτε τοὺς διστακτικούς να παρασυρθοῦν και να σᾶς ἀκολουθήσουν και θὰ πάρετε σεῖς τὴν πρωτοπορίαν τοῦ Ἑθνους βαδίζοντες πρὸς τὰ ἔμπρός. Θὰ δώσετε τὴν φλόγα σας εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος και θὰ γεμίσετε τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ἰδικόν σας. Και ἂν θὰ ὑπάρξουν μερικοὶ παλαιοὶ καϋστερημένοι, ποὺ δεν θέλουν να ἴδουν τὴν ἀλήθειαν, ποὺ θέλουν να γκρινιάζουν διαρκῶς μετὰ τὸν ἑαυτὸν τους και μετὰ τὸ σύνολον, ἂν θὰ ὑπάρξουν και μερικοὶ, ποὺ δεν μποροῦν να εὕρουν ἄλλον σκοπὸν για τὴν ζωὴν των, παρά να κάθονται και μετὰ τίς αἰώνιες ἐπικρίσεις των να μαγαρίζουν τὸ ἔργον τῶν ἄλλων, χωρὶς αὐτοὶ να κάμουν τίποτε, ὡς τοὺς ἀφήσετε πίσω και ἐνῶ ἡ μεγάλη φάλαγξ τοῦ Ἑθνους θὰ ἀνεβαίνει στὰ ὕψη, αὐτοὶ θὰ μείνουν εἰς τὰ βᾶθη, ἕως ὅτου να ἐλθῇ τὸ κύμα και να τοὺς σαρώσῃ ὡς ἀχρηστα και ἐπιβλαβῆ ἀπορρίμματα.

Τέτοια πρέπει να εἶναι ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία. Τέτοια πρέπει να εἶσαι σὺ, σπουδάζουσα νεολαία. Τέτοιες εἶνε και αἱ νεολαίαι ὅλων τῶν Κρατῶν ποὺ βαδίζουν μπροστά. Δεν μπορεῖτε σεῖς να καϋστερησετε. Θὰ ἦτο ἐντροπὴ διατὸς Ἑλληνας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δεν θὰ καϋστερησετε. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὄχι μονάχα σεῖς ποὺ σπουδάζετε, ἀλλὰ και ἑκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δεν ἔχουν αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν και ἐργάζονται σήμερον και αὐτοὶ θὰ ἀκολουθήσουν ὅλοι ἐνθουσιώδεις και ὀρμητικοί. Και αὐτὴν τὴν πεποίθησιν, αὐτὴν τὴν πίστιν ποὺ ἔχω σὲ σᾶς, τὸ φωτεινὸ και τὸ μεγάλο μέλλον τοῦ Ἑθνους, σᾶς ἐκφράζω ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου, μετὰ μιά ζητωκραυγὴ: Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία! Ζήτω ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ὁ Διάδοχος! Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

14 Δεκεμβρίου 1936

Γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀκολουθεῖ πολιτικὴν καθαρῶς φιλεργατικὴν. Πράττει τοῦτο ἐν πλήρει συνειδήσει, ὅτι διατὸν τρόπον τούτου ἐξασφαλίζει και τὴν ἡσυχίαν και τὴν γαλήνην εἰς τὸν τόπον, τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς και γενικώτερον τὸ ἀστικὸν καθεστῶς, ἀλλὰ συγχρόνως ἐξασφαλίζει τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς ἔθνικης οἰκονομίας. Ὁ ἐργάτης εἶνε εἰς ἕκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἔθνικης οἰκονομίας. Ἐν τῇ μερίμῃ τῆς, γνωρίζετε εἰς ποία μέτρα μέχρι τοῦδε ἡσχολήθη ἡ Κυβέρνησις και ποσα ἐξ αὐτῶν ἐπραγματοποίησε. Ἦδη ἐρχεται ἡ σειρά τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία εἶνε κατὰ πάντα σχεδὸν ἑτοιμῇ. Δεν ὑπολείπεται δὲ παρά ἑκεῖνο διατὸ ὁποῖον ἀπόκειται ν' ἀσχοληθῆτε σεῖς. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία να κηρύξω τὴν ἐνῆρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρυματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Γνωρίζετε ποσαν ζωηρὰ εἶνε ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως, να ἴδῃ ταχέως ἀρχόμενον τὸ ἔργον τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τοῦ ὁποῖου τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν πρόκειται να αἰσθανθοῦν εὐρύτητα στρώματα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας και ἀκριβῶς ἑκεῖνα, τὰ ὁποῖα διεξάγουν τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἡ ἐνῆρξιν τῆς λειτουργίας τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων θὰ προσέσῃ ἐν ἀκόμῃ σηματικώτερον βῆμα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χαραχθεῖσαν και μετ' ἀποφασιστικότητος ἀκολουθουμένην ἐργατικὴν πολιτικὴν. Ἐξ ἴσου ὁμως ζωηρὰ εἶνε και ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως να ἴδῃ τὸ ἔργον τοῦτο θεμελιουμένον ἐπὶ βάσεων σταθερῶν και ἀκλονήτων. Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις δεν εἶνε ἔργον ἐφήμερον, εἶνε ἔργον, τολμῶ να εἴπω τὴν ἐκφρασιν, αἰώνιον, τοῦ ὁποῖου ὁμως ἡ τύχη και ἡ περαιτέρω καλὴ ἢ κακὴ σταδιοδρομία θὰ κριθῇ ἀκριβῶς ἀπὸ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ τεθοῦν κατὰ τὴν σύστασιν του. Ἐχετε πλούσια διδάγματα τῆς ἄλλοδαπῆς, ὅπου ἐπὶ δεκαετηρίδας ἤδη ἐφαρμόζεται ὁ θεσμός. Προσέξτε να ἐκλέξετε τὰ καλυτέρα και ἑκεῖνα τὰ ὁποῖα συμβιβάζονται πρὸς τὰς συνθήκας τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος και να τὰ προσαρμόσετε καταλλήλως, ἀντιθέτως ὁμως ν' ἀποφύγετε τὰ λάθη και τὰ σφάλματά των, τὰ ὁποῖα και τὸν θεσμὸν θὰ καταβαραθρῶσουν εἰς τὰ πρῶτα τοὺς βῆματα και τὴν ἴδαν τῆς ἀσφαλίσεως θὰ δυσφημήσουν. Διατὸ τοῦτο πρέπει να προχωρήσετε μετὰ